

РЕШЕНИЕ

№ 210

гр. Плевен, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венелин Д. Николаев

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разглежда докладваното от Венелин Д. Николаев Административно наказателно дело № 20234430200637 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59- 63 от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №22-0938-000467/04.04.2022г., издадено от Д.П. на длъжност *** сектор в ОД МВР - Плевен, сектор „Пътна полиция“ Плевен, с което на Д. Х. Д. от гр.***, ЕГН ***** са наложени административни наказания: на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП глоба в размер на 700, 00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от същия закон и глоба в размер на 10, 00 лева на основание чл.183, ал.1, предл.2 за нарушение на чл.100, ал.1 т.1 от ЗДвП, и на основание Наредба №Из -2539/17.12.2012 на МВР са му отнети 12 контролни точки.

Санкционният акт в срок е обжалван от наказаното лице. С жалбата е направено искане за неговата отмяна. Изложените доводи се свеждат до това, че нарушението е извършено при изпълнение на служебните му задължения и то в рамките на неотложност.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Административно-наказващия орган, редовно призован не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по депозираната

жалба. В съпроводително писмо, с което е изпратил административнонаказателната преписка в съда, е изразил становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 59, ал. 2 пр.1 от ЗАНН и срещу правораздавателен акт, който засяга имуществената сфера на наказаното лице. Изложеното прави разглеждането ѝ в съдебното производство процесуално допустимо. НП е връчено на жалбоподателя на 28.02.2023 г., а жалбата срещу същото подадена на 09.03.2023 г., т.е. в предвидения в ЗАНН преклузивен седмодневен срок. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

След преценка допустимостта на жалбата, събраните по делото доказателства и направените доводи, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Акт за установяване на административно нарушение серия АД №123852/24.03.2022г. е съставен от Д. Х. Д. на длъжност *** при сектор „Пътна полиция“ в ОД МВР Плевен срещу Д. Х. Д. от гр. ***, за това, че на 22.04.2021г. в 11:07 часа, в населено място - село Ясен, ул. „***“, с посока на движение към град Долни Дъбник, като водач на лек автомобил „Фиат-Дукато“ с рег. *** собственост на *** управлява със скорост от 104 км/ч в населено място, при максимално разрешена скорост от 50 км/ч. Наказуема скорост след приспаднал толеранс от 3% е 101 км/ч. Превिшение от 51 км/ч. Скоростта е измерена, фиксирана и заснета с АТСС СПУКС ARH CAM S1 11743CD, с номер на изображението 0196476. АУАН е бил съставен в 12:32 часа сградата на сектор „Пътна полиция“ - Плевен от *** И. В. С. и в присъствие на свидетеля -очевидец С. Л. К.. Жалбоподателят присъствал при неговото съставяне и му е бил връчен лично, като е посочил в него възражения /л.15/. На същият е била показана снимка с изображение M0196476. Наказуемата скорост е 51 км/ч над ограничението за населено място. Водачът не носи контролен талон към СУМПС.

На 24.03.2023г. жалбоподателят е депозирал писмено възражение срещу АУАН до *** сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР - Плевен, в което изложил, че на въпросната дата и час е управлявал линейка и е пътувал за град Етрополе, за пациент по спешност.

Във връзка с възражението била извършена проверка от инспектор

Д.А., който изготвил справка рег. №316Р -11531/31.03.2023г. до *** сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР -Плевен /л.16 от делото/. Видно от представената справка е, че при проверката били направени справки в АИС-АНД и АИС-ЕЦОН от които е станало видно и ясно, че е извършено нарушение на 22.04.2021г. в 11:07:26 часа в населено място - село Ясен, ул.*** с посока на движение към гр. София от водач на специален автомобил „Фиат Дукато“ с рег. № ***. Нарушението било фиксирано и заснето с АТСС СПУКС ARH CAM S1 с номер 11743cd от разстояние 93м в посока приближаваща, с номер на изображение 0196479. Измерената скорост на автомобила била 104 км/ч и след приспаднатия толеранс в полза на водача от минус 3км/ч, наказуемата скорост е 101 км/ч, за което на основание чл.21. ал.1, във връзка с чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДвП е съставен на Д. Х. Д. АУАН серия АД бл. № 123852 от 24.03.2022г. В справката е посочено, че при проверката са били прегледани детайлно всички изображения на заснетия автомобил /общо пет на брой/ в АИС-ЕЦОН, от които е станало ясно и видно, че към момента на извършване на нарушението, въпросният специален автомобил не е използвал специален режим на движение. Посочено е още, че приложените епикризи към възражението се сочи, че не съответстват на часа на извършеното нарушение и нямат никаква връзка помежду им, поради което се сочи в справката да не бъдат приобщавани към подаденото

В съдебно заседание жалбоподателят дава обяснения, че през 2021г. работил като шофьор на линейка към УМБАЛ „*** гр. Плевен. Твърди, че на датата на процесното събитие е транспортирал по спешност пациент от Бяла Слатина до гр. Плевен, който бил получил инфаркт. Твърди, че на връщане за Етрополе е транспортирал друг пациент, когато е бил заснет в с. Ясен

От показанията на свидетелите се установява, че АУАН е съставен по преписка, образувана от АИС ЕЦОН София. В тази връзка е направено запитване до лечебното заведение кой е управлявал специализарения автомобил и за собственика на автомобила към часа и датата на извършване на нарушението.

Съдът се отнася с доверие към заявеното от посочените по-горе свидетели, тъй като показанията им съответни на останалия доказателствен материал.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства в оригинал: жалба с вх.№316000-9847/09.03.2023г.; АУАН Серия АД №123852/24.03.2022г.; справка рег. №316р-11531/31.03.2022г.; възражение рег.№316000-10981/24.03.2022г.; преписка рег.№4332р-12563/04.03.2022г.; писмо рег.№316р-12365/01.03.2023г. и НП №22-0938000467/04.04.2023г.; справка за нарушител/водач; Заповед №8121з-1632/02.12.2021г.. Приложени са също към преписката и копия на 1бр. епикриза - л.4 и л.19-22 от делото, Трудов договор - л.10/11, предаутопсионна епикриза - л.14, заповед №45/27.04.2021г., трудов договор и копие на лична карта, както и от гласните доказателства, съдържащи се в показанията на св. И. Г. С. и С. Л. К..

При така установеното от фактическа страна съдът намери от правна страна следното:

Настоящото производство е от административнонаказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето посочено в акта и НП и дали е извършено от него виновно. Следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т.е. посоченото в акта не се счита за доказано. Това произтича и от разпоредбата на [чл. 84 ЗАНН](#), който препраща към НПК, а съгласно [чл. 14, ал. 2 НПК](#) обвиняемия (в случая нарушителя) се счита за невиновен до доказване на противното. Това означава, че в тежест на административно наказващия орган (по аргумент от [чл. 84 ЗАНН](#) във връзка с [чл. 83, ал. 1 НПК](#)), тъй като именно той е субекта на административно наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение, и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.).

Следва да бъдат спазени и изискванията на [ЗАНН](#) за съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административнонаказателното преследване. В настоящият случай това означава, че административнонаказващия орган следва да докаже, че жалбоподателя е извършил посоченото в НП административно нарушение, и че го е извършил виновно. Освен това следва да се установи,

дали деянието на жалбоподателя изобщо съставлява административно нарушение.

Според чл.189, ал.4, изречение Първо ЗДвП във връзка с чл.3, ал.1 ЗАНН: „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в съответствие на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение“. В конкретния случай е ангажирана отговорността на Д. Х. Д. на основание чл. 182, ал. 1, т.6 ЗДвП, според разпоредбата на който, освен административно наказание „глоба“, се предвижда и наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“. Поради това правилно наказващият орган не е издал ЕФ. Приложена е описаната от ЗАНН процедура относно установяване на нарушението със съставяне на акт и ангажирането на отговорност с издаването на НП.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – *** сектор в ОД МВР-Плевен, сектор пътна полиция, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице – св. И. В. С. – *** при сектор пътна полиция при ОД на МВР Плевен. Компетентността на актосъставителя и административно- наказващия орган, издал обжалваното НП, следва от представената по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН и НП са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

В конкретния случай тримесечният срок за съставяне на акта, считано от открИ.ето на извършителя на нарушението, започва да тече от датата на попълване на декларацията по чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Съгласно тази разпоредба собственикът или този на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Според разпоредбата на чл. 188 ал. 1 собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В нарочна декларация от 24.03.2022 г. за предоставяне на информация във връзка с посочената норма, Д. е посочил, че на 22.04.2021г. той е управлявал процесния автомобил.

Както в АУАН така и в НП са посочени дата и място на извършване на нарушението, обстоятелствата при които е извършено. Нарушението е описано в достатъчна степен от фактическа страна, поради което нарушителят е разбрал какво точно нарушение му е вменено. В НП са посочени и данни позволяващи индивидуализацията на нарушителя в достатъчна степен – посочени са три имена, ЕГН, адрес, както и процесното ППС, които данни безспорно позволяват да се индивидуализира жалбоподателя.

По отношение на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1, предл. 1 и предл. 2 от ЗДвП, а именно относно неносенето и непредставянето контролен талон към СУМПС. Това нарушение не е доказано, тъй като на 22.04.2021г. жалбоподателят не е спиран за проверка от контролните органи, а нарушението е установено с автоматизирано техническо средство. Може само да се предположи, че Д. Д. не е носил контролен талон към свидетелството за управление към датата на съставяне на АУАН – 24.03.2022г. Его защо наказателното постановление в тази му част следва да бъде отменено.

По отношение на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав приема, че предвид превишението на скоростта, което се санкционира както с глоба, така и с лишаване от правоуправление, водачът Д. Д. правилно е била санкционирана по общия ред – след съставяне на АУАН и издаване на НП. Нарушението е било установено с мобилна система за видеоконтрол и от собственика на автомобила е изискана информация за водача на МПС на процесната дата и час, за да се определи субекта на нарушението.

Макар процесният автомобил да представлява МПС, което ползва специален режим на движение, от събраните по делото доказателства не се установява същият да е ползвал такъв режим към момента на установяване на нарушението.

В разпоредбата на чл. 91, ал. 1 и 2 ЗДвП е предвидено, че моторни превозни средства със специален режим на движение са автомобилите и мотоциклетите, които при движението си подават едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя и/или червена светлина и специален звуков сигнал, като специалният режим на движение се ползва само при

необходимост. Съгласно чл. 34, ал. 1 ЗДвП моторно превозно средство със специален режим на движение подава едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя или червена светлина и специален звуков сигнал.

От така цитираните разпоредби следва извод, че предвидените в закона изключения от правилата за движение по пътищата, включително превишаване на разрешената скорост, както и предвиденото анулиране на ел. фиш, важат в хипотезата при която, съответното МПС, за което е предвидено правото да ползва специален режим на движение, е използвало такъв в случай на необходимост. Целта на законодателя е осигуряване на безпрепятствено осъществяване на дейността на служителите на съответната организация, с оглед естеството ѝ, като предвидената специална сигнализация има за цел обозначаване на възможността съответното МПС да не спазва определени правила за движение, както и безопасност на останалите участници в движението. В процесния случай не се установява използване от заснетото МПС на съответен светлинен сигнал, което обстоятелство не се и твърди от жалбоподателя. Ирелевантен е фактът на оборудване на автомобила с опознавателни знаци и светлини, доколкото към момент на извършване на нарушението, същият не е ползвал съответната сигнализация, респективно не е ползвал специален режим на движение, нито е установено, че към момента на констатиране на нарушението е съществувала необходимост от ползването на такъв режим.

С оглед на изложените доводи, съдът приема, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП

Събраните от районния съд доказателства не са оборени от жалбоподателя, поради което и доводите му са неоснователни. Не се доказва пред настоящата съдебна инстанция, защитната теза на санкционирания водач, че към релевантния момент – 22.04.2021г. жалбоподателят е пътувал от Етрополе за транспортиране на пациент, нуждаещ се от спешна помощ, което да обоснове извод, че е налице хипотезата на чл.13, ал.1 от НК и нарушението е извършено при „крайна необходимост“.

Релевантният факт е, че управляваният от наказания субект автомобил е заснет при движение със скорост която превишава с над 50 км/ч разрешената за населено място скорост от 50 км/ч., съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП. При

измерването на скоростта е отчетено и 3%-то допустимо отклонение от стойността на фиксираната скорост в полза на водача. Правилно за констатираното нарушение е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП (в приложимата редакция изм. бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017.), съгласно която водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т.6 - за превишаване над 50 км/ч - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч глобата се увеличава с 50 лв.

Актът за установяване на административното нарушение е съставен на 24.03.2022г., след като административният орган е изпълнил процедурата по чл. 188, ал. 1 от ЗДвП при която е установил от кого е управлявано заснетото моторно превозно средство на 22.04.2021г., т.е. при установяване субекта на нарушението. Вписан е свидетелят при съставянето на акта, който също го е подписал.

Последното обосновава извода на съда, че скоростта на движение на заснетия автомобил е отразена вярно в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП.

По изложените съображения наказателното постановление следва да бъде потвърдено като издадено при надлежно установена фактическа обстановка, правилно приложение на материалния закон и спазване на процесуалните прави

Предвид всичко изложено и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

П О Т В Ъ Р Ж Д А В А наказателно постановление №22-0938-000467/04.04.2022г., издадено от Д.П. на длъжност *** сектор в ОД МВР - Плевен, сектор „Пътна полиция“ Плевен, с което на Д. Х. Д. от гр.***, ЕГН ***** са наложени административни наказания: на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП глоба в размер на 700, 00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП и на основание Наредба №I-1959 на МВР са му отнети 12 контролни точки.

ОТМЕНЯВА наказателно постановление №22-0938/000467/04.04.2022г., издадено от Д.П. на длъжност *** сектор в ОД МВР - Плевен, сектор „Пътна полиция“ Плевен, с което на Д. Х. Д. от гр.***, ЕГН ***** е наложено административно наказание на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.2 от ЗДвП глоба в размер на 10, 00 лева за нарушение на чл.100, ал.1 т.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Плевенски Административен съд Плевен в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____